

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De .xij. exploratorib[us]. ca. xvij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Numerorum

bis carnes vscq ad mensem dierū. id est que sufficient ad mensem: etiā vscq ad nauream. Et dicit large nausea pro vomitu. Proprie est enim vomitus ille q̄ excitatur fetore sen tine. Ablatio quidē spiritus moyſi: et traditio alij nō est intelligenda diuisio spiritus eius per partes: vel illuminatio, s̄z illuminatio alioꝝ ad regendū populum, per eandem specialem gratiam per quā t̄ moyſes illuminatus erat: sicut de igne vniuersi lucerne mul te illuminant sine sui diminutione. Electos itaq; lxx, viros duxit moyſes ad ostium tabernaculi p̄ter duos qui in castris remāserant: nō ex temp̄tu, sed quia reputabant se indig nos, quoꝝ r̄nus vocabatur heldad, et alter meldad, et erat ut aiunt hebrei: fr̄es moyſi ex matre: sed non ex patre. Descenditq; do minus p̄ nubē et res quiete i spūs ī eis q̄ Hieronym⁹ dicit su stabant cū moyſe, et p̄phetabant. Sed et duo q̄ remāserant in castris p̄phetauerūt, nec poitea siluerunt, id ē semp̄ dein ceps vocati sunt p̄s p̄phete. Et rediit moyſes cū illis ad castra.

per Paralip, non ex patre sed ex matre, q̄ post legem acceptam om̄rā mandāte moyſe dimisit matrē eius quia amita eius erat: et duxit alia de q̄ suscepit hos duos, sed finib; isti nondū erāt bimbi. Magister soluit. Potest dici lex accepta a moyſe p̄ cogni tionē in spū multo aī tpe q̄ p̄ dationem for san per. xxx. xl. annos. Et ita isti duo potuerunt cōnumerari inter. lxx.

De datione carnium et ira dei super eos,

Capitulum. XV.

Entus vero egre

v diens a dño arreptas precepto ei⁹ trans mare in insulis orygijs coturnices detulit in castra p̄ circumatum castorum itinere diei vni⁹, volabantes a terra altitudine duorum cubitorum. Surgentesq; popul⁹ aggregauit sibi coturnices duob; dieb;: et sic cauit eas. Qui pax, et choros habuit. Fuerūt he coturnices ut traditū nō modice que apud nos sunt, sed ille maiores q̄ regie aues dicunt: q̄s curleios a currēdo vocam⁹. Nō dum defecrat cib⁹: et furor dñi percussit popu lum plaga magna nimis. Modus vno plaze nō determinat hic, s̄z in psalmis videt q̄ fuerit ignis. Sepultusq; ī ibi p̄p̄s q̄ carnes

desiderauerat. Vñ ī loco ille vocatus est ca broth, als cabaioth, qđ sonat desideriū sepulture, vel sepultra p̄cupiscentie.

De plaga marie et causa lepre,

Capitulum. XVI.

Gressi autem de

e sepulcris p̄cupiscentie venerunt ī aseroth, ibiꝝ iurgati sunt maria et aaron ī moyſen, p̄p̄t vxore ei⁹ ethiopis fam: q̄s iuxantes cum eo, improverauerunt et q̄ reginam ethiopie ī vxore duxerat, vñ dic tam dimiserat. Melius potius propter vxores eius sephoram: q̄ ritata fuerat cōtra mariam. Madianite em̄ quondam vocati sunt ethiopes ut legitur ī Paralipomenon, et indig nando dixerūt. Non ī nobis sicut moyſis locutus est dñs: Ei diceret. Quare vult moyſes p̄esse nobis: quia locutus ē ei dñs. Et iratus domin⁹ dicit eis. Egredim̄ vos tres tñ ad tabernaculum. Lūq; starent ibi: descendit dominus in columna nubis, vos canes aaron et Mardam: ait Si quis fuerit p̄pheta inter vos loquar ei ī visione, vñ per somnum, vel per enigmata, vel per figuratas. Seruo vero meo moyſis qui ī om̄i domo mea fidelissim⁹ ē: ore ad os loquoꝝ, ut quid ergo straxistis: vos et quasi parificates. Et recessit nubes: et ecce apparuit maria leprosa. Et ait aaron ad moyſen. Obscero dominem ne imponas nobis hoc peccatum. Drauicis moyſes ad dominū. Deus obscero: fana eā. Cui dñs. Si pater eius spūisset in facie eī: nōne debuerat saltem septē dieꝝ rubore cōfundi. Separat septem dieꝝ extra castra. qđ. Si pater eius viliificasset campū aliquo criminē suo: nonne deberet aliquo tempore verecūdari. Exclusa itaq; est maria extra castra septē diebus: nec populus motus ē: nec renocata est.

De duodecim exploratoribus,

Capitulum. XVII.

Gressus autem

e p̄p̄s de aseroth: sicut tentoria ī deserto pharan. Non est pharan nomē mansionis: s̄z solitudinis p̄les mansio nes p̄tinētis, ut ī catalogo mansionū man festabitis. Q̄s em̄ p̄tinet mansiones ab aser oth, que fuit, xiiij, vscq; ad asiongaber: q̄ fuit xxij, p̄ quas oēs transiérant ī anno secundus

Historia

do. De assongaber
misit moyses ex pre
cepto domini, et yl
ros singulos de sin
gulis tribub: q; con
siderent terrā quam
possessur erant quo
rū p̄cipit fuerūt ca
leph fil⁹ iephone d
iuda, et osee fil⁹ nun
d ebraim. Uocauit
q; moyses osee ioseue
herat mister moysi.
Unde quidā dicūt
id quod supra dictū
est ioseue: p; anticipa
tionem dictū esse, qz
nūc p̄mo imposituz
est ei h̄ nomen; Po
test etiā dici, qz moy
ses curāz salutē alio
rum; q; cōmisit illi. Lunc; vocaref ioseue vel
osee que noīa saluatorē sonant: tunc p̄mo el
hec nomina appropriauit; cū saluatorē alioz
rum instituit. Precepitz eis moyses vt cō
siderarent qualitatē terre et hominū et vro
biū: et afferrent de fructibus terre. Eratq;
temp⁹ quādō p̄coque r̄ue comedī possunt.
Qui ascēdentes explorauerūt terram, et ve
niētes in hebron viderunt tres viros de ge
nere enach vel enachim, id est de semine gi
ganteo, quales etiam viderant in thanaī cō
vitate egyp̄ti: qui et a thanaī titanes dicti se.
Fuit aut̄ hebron septē annis edificata ante
verbē thanaīm. Unde et ab hebron semen
gigantū in egyp̄tum descedisse credit. De
scendētesq; v̄sq; ad vallem vberimā et tor
rentem: tulerunt de malis granatis et de fici
loci illius, palmitē
quoq; cum r̄ua ab
sciderunt, qz p̄ ma
gnitudine tulerunt in
vecte duo viri. Ob
hoc appellatus est locus ille neelecor, id est
botri torrens.

De murmure populi pro quo per, et, an
nos in deserto perierunt.

Capitulum. XVII.

**Euerſiqz post di
es quadraginta venerunt ad po**

pulum suum in cades, de xxxiiij. et missioz
ne interim egressus erat populus: et mora
batur in ext̄. Tamen quidā tradunt q; de
cades missi sūt exploratores: et ibi eos expe
ctauit p̄lus. Hanc mansionē vocat ioseph⁹
quallē iuxta chana-

neoz terminos existē In terra p̄missionis
tem et ad habitandū habitatāt. vii. popu
difficilem, et cōmen dātes viri terrā quā
viderāt addiderunt

S; cultores fortissi
mos h̄z, v̄rbes grā
des et muratas, stir
pem enach vidiimus
ibz, q; nos cōpara
ti q; locustē videbamur, era quā lustrauim⁹
deuorat habitatores

suos, q; sic exponit Aduerte trīplicez el⁹
hebre⁹. Terra si firma expositiōez, q; dictū
est, nec h̄ie diuī v̄i
uaces homines po

test, vel qz nulli gen
ti licebat diu in ea habitare ppter frequentes

impugnatiōez supueniētū. Unde p̄phe
ra cum securitatē p̄manēdi illi terre pollicet,

hoc opprobrium ab ea auferēdū dicit: q
nō vocabit terra cultores suos deuorans,

q; tñz in cōmendationē terre dicit: q adeo
bona sit vt null⁹ ex ea pegrinari velit, h̄z q; in

ea nascit̄ moris in eadē. Igit audies hec ois
turba: fleuit dicens. Utinā mortui essem⁹ in

egyptō. Nōne melius ē reuerti in egyp̄tum
q; cadam⁹ gladio: et v̄pores et liberi tradan̄
captiui. Constituamus nobis ducē alium q; z
moysen: et reuertamur in egyp̄tū. At vero lo

sue et caleph sciderunt vestimenta sua dicētes,

Holite rebelles eē cōtra dñm, id est eū me
daciē in promissō indicare, qz sicut panē po

pulum terre hul⁹ deuorabim⁹. Cūq; clama
ret in eos alij decē qui terruerat populi, et

omnis multitudo lapidib⁹ vel let eos oppri
mere: apparuit gloria dñi sup tectū federis: et

alt dñs ad moysen. Quousq; nō credet mi
hi populus hic: feriam eos: et facia te in gē
tem magnā. Lut̄ moyses. Obscro dñse ne si
at h̄: ne forte insultē tibi egyp̄tij et dicāt. Nō
potuit p̄plū inducere in terrā quā p̄miserat.

Cui dñs. Juxta verbū tuū dimisi. Attame
vnu ego: null⁹ eoz q; viderunt signa q; feci in

egyptō: numerati ſcz a, xx, anis et supra, et iā